

GESLOTEN WEGENS OVERDAAD

Volkstoneel in één bedrijf

door

NICO EDELENBOSCH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GESLOTEN WEGENS OVERDAAD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sjaan: achter de tapkast

Mien: samen met Bram en Dolf aan een tafeltje

Bram: samen met Mien en Dolf aan een tafeltje

Dolf: samen met Mien en Bram aan een tafeltje

Piet: klusjesman

Marie: buurvrouw van Opoe

Opoe: de oudste

Froukje: de vrouw van Jaap v. Zuilen: schrijver

Suus: komt van het gerecht

Jaap: de pechvogel

DECOR:

Het toneel stelt een klein buurtcafé voor... Een tapkast met daarachter een stelling met flessen. Links en rechts een tafeltje met 4 stoelen. Een deur aan de zijkant. Verder naar eigen inzicht en mogelijkheden.

(als het doek opgaat zitten Bram, Dolf en Mien aan het tafeltje rechts amicaal te keuvelen. Sjaan schenkt achter de tapkast twee glaasjes jenever en een glas wijn in. Op een serveerblad brengt ze dat naar de drie gasten. Het glas wijn voor Mien. Ze bedient het gezelschap, dat welgemeend "Dankje Sjaan" zegt)

SJAAN: Alsjeblieft, en dat het jullie mag smaken.

MIEN: Dankje Sjaan. Heb je nog wat van je zoon uit Bosnië gehoord?

SJAAN: Vorige week had ik het laatste bericht. Toen was alles nog goed. Het duurt nu ook niet meer zo lang voor ze terugkomen.

MIEN: En we hopen voor jou dat hij heelhuids terugkomt Sjaan.

BRAM: Dat hopen we zeker.

DOLF: Zo is dat.

SJAAN: Dankje wel... Het zal wel goed gaan... *(ze loopt weer terug)*

BRAM: Doen jullie wat tegen de oorlog?

MIEN: Wij?... Hoezo?

DOLF: Wij hebben geen oorlog.

BRAM: Nee. Maar er is wel oorlog... En er dreigt oorlog.

DOLF: Kom nou.

BRAM: En allemaal kopen ze wapens en.... Ach.... Eén van de kleinkinderen loopt te protesteren weet je... Met van die borden... Stop de atoombom... En zo.

DOLF: Ja, dat is modern.

MIEN: Dat is goed. Laat ze maar doen.

BRAM: Nu heb ie weer een bord gemaakt met "Politieke gevangenen zijn slachtoffers van machtsgebruik".

DOLF: Ja, daar zit wat in.

BRAM: Hij noemt dat "Tegen de gevestigde orde aontrappe".

MIEN: Gelijk heeft ie.

BRAM: Vind je?

MIEN: Zekers. Jonge mensen moeten zich roeren... Nieuwe wegen zoeken. Niet met herrie schoppen en geweld natuurlijk.... Maar je mot oppassen dat de radertjes niet vastroesten.

BRAM: Vastroesten?

MIEN: Ja, dan loopt het mechaniek vast, en krijg je brokken... Dat zei mijn vader altijd.

DOLF: En zo is het. Zo rond de 1960 betaalden we twee procent omzetbelasting en nou motten ze twintig betaole. BTW noemen ze dat.

BRAM: Wat heb dat er nou mee te maken.

DOLF: Een heleboel.... Je mot steeds meer belasting betaole... En hoe meer je betaolt, hoe meer ze tekort komme... Straks mot je nog belasting betaole als je een scheet laat.

BRAM: Waar het om gaat is, dat die jongen zit te kankeren... Dat wij niks doen.... Dat wij alles maor goed hebbe gevonden.... En dat het daarom nou zo'n rotzootje is.

MIEN: Daar heeft ie ook wel een beetje gelijk in.

DOLF: Ja, er zit wel wat in.

BRAM: We hebben anders wel ons leven lang gewerkt... Hard gewerkt... 48 Uur in de week, en langer.. Ik heb de stenen nog op mijn schouder het laddertje opgesjouwd.

MIEN: Daarom loop je nou scheef Bram.

BRAM: Nou en?.... Da's scheef met ere!.... Die snotjonge vreet uit zijn neus... Hij probeert niet eens werk te krijgen... Hoeft ie ook niet want hij krijgt toch wel een paar centen in zijn handje gedrukt.

DOLF: Jao... Zo gaat dat tegenwoordig. Daarom motten we ook die 20 procent BTW betaole.

BRAM: Schei nou eens uit met je 20 procent Dolf. Het is geeneens meer 20 procent.

DOLF: O nee?

BRAM: Nee. 17 geloof ik.

MIEN: Wat heb je nou eigenlijk op je hart Bram?

BRAM: Wat ik zeggen wil is, dat ik het recht heb om hier in rust en vrede mijn borreltje te drinken.

MIEN: Natuurlijk. Drink jij maar rustig hoor.

DOLF: Dat doe ik ook..... Proost. (*ze nippen*)

BRAM: En dat ik geen gezanik aan me kop hebben, dat wij er de schuld van zijn, dat er een atoombom kan ontploffen.

DOLF: Ze worden anders wel van onze cente gemaakt.

BRAM: Van onze cente?

MIEN: Hoe haal je dat nou weer in je hoofd?

DOLF: Van die BTW natuurlijk... Ongeveer één vijfde wordt aan de defensie besteed, zeggen ze... Dat is 20 procent... Precies de BTW.

BRAM: Ik zei net dat het geen 20 procent meer is.

DOLF: Jij zei "Geloof ik"... Dus jij weet het ook niet.

MIEN: Die BTW zit jou wel dwars he Dolf.

DOLF: Wat dacht je. Dat is een slok op een borrel. Of ik 4 of 5 glaasies kan drinke voor hetzelfde geld.

MIEN: Daar zit wat in.

DOLF: Dat dacht ik ook. Ik zeg maar zo. Alva was een beroerde vent. Maor hij vroeg maar tien procent. Nou vraoge ze 20, en elk vijfde glaosie verandert mooi in een kogel die een ander in z'n donder krijgt.

BRAM: Zo heb ik dat nooit bekeken. Dan heb die kleinzoon van mij toch gelijk.

DOLF: Wis en waarachtig.

BRAM: Als jij dat allemaal zo goed weet, wat zit jij hier dan te zuipen?

DOLF: Ho ho.... Hou je gedeisd jonge... Ik drink alleen voor de vrede. Mijn vijfde glaasje blijft leeg.

MIEN: Nou... Dat heb ik nou nog nooit gemerkt.

DOLF: Als ik er vier op heb, dan begin ik weer van voren af aan..
(*Piet komt binnen met een gereedschapskist, die hij bij het andere tafeltje neerzet*)Hei Piet... Lang niet gezien... Hoe gaat het met jou?

PIET: Ja, jij ziet de kleintjes over het hoofd hè... (*hij gaat naar de tapkast*) ...Dag Sjaan,

SJAAN: Dag Piet... Jij heb het zeker druk.

PIET: Ja Sjaan. Maar ik moet even pauzeren. Ik moet even naar jou komen kijken.

SJAAN: Naar mij?... Heb ik dan wat bijzonders?

PIET: Ja Sjaan, dat heb je. Dat weet je misschien niet. Maar je bent een lavenis voor het oog.

SJAAN: Nee!.... Dat wist ik inderdaad niet. Ik schrik ervan.

PIET: Dat moet je niet doen meid.... Weet je wat... Geef mij maar zo'n lekker koel biertje.

SJAAN: Komt voor mekaar Piet... (*ze maakt een flesje open en zet glas en fles voor Piet neer. Piet bedient zich onder het praten*) En?... Lukt het nog een beetje met dat bijverdienen?

PIET: Jao... Dat lukt best Sjaan... Dat lukt best... En je moet wel, want de WAO is ook geen vetpot.. In ieder geval niet met het salaris dat ik heb gehad.... Ik mag niet mopperen... Maar ze benne tegenwoordig zo kleinzielig hè.

SJAAN: Wie?... De mensen kleinzielig?

PIET: Nee nee... De mensen niet... Die benne nog net als altijd. Nee, de mensen zijn blij als Pietje komt.. Maar de overheid hè... De instanties bedoel ik... Proost....

SJAAN: Laat het je smaken Piet.

PIET (*veegt het schuim van zijn mond*): Weet je.. Je mot tegenwoordig ogen en oren aan alle kanten hebben as je wat bijverdient. Je moet eigenlijk elk dubbeltje opgeven.

SJAAN: Dat doe je toch niet?

PIET: Natuurlijk niet... Ammenooitniet... Van mij kenne ze de schijt krije... Ik weet trouwens niet eens hoe ik dat doen moet.

DOLF: En as je 't opgeeft pikken ze alles in.

PIET: Juist... Neem nou me vaoder hè... Voor de oorlog... Toen kreeg ie as werklose voor het hele gezin zo'n twintig guldetjes in de week. Maor hij wist altijd wat bij te verdienen... Op de markt en zo.... Hier een kwartje.... Daor een kwartje... Soms een hele piek. Soms wist ie in een week een joetje bij elkaar te scharrelen. Nou, dan was het vetpot, en dan kregen we nieuwe schoenen... Tweevijftig bij de Bate.... Proost.

SJAAN: Proost.

PIET: En daar zei niemand wat van... Dat was heel gewoon.... Nou za je zegge.. Dat was ook maor een tientje.

DOLF: Maor een brood kostte toen maor acht cente.

PIET: Juist. Dat is wat ik bedoel.

BRAM: Ik weet nog, dat me moeder eieren haalde... Ging ze met een schaoltje de deur uit... En dan kreeg ze een hele schaol kneusies voor een duppie.

DOLF: En voor een heitje had je zo'n kam bananen... *(hij spreidt zijn armen wijd uit)* ...Daor dee je een hele week mee.

MIEN: Mijn moeder ging eens in de week vlees haole voor de hond. We hadden geen hond, maar dan hadden we wel in het weekeinde vlees.

PIET: Nou, en ga dat alles bij elkaar nou es omrekenen. Voor twee meier krijg je nou nog niet wat me vaoder vroeger voor een joetje kon kope. Maor as je nou 200 piekies in de week bij verdient, dan ben je een smerige zwartwerker.. En dat is nou wat ik bedoel met de kleinzieligheid... Proost.

ALLEN: Proost.... *(ze nippen)*

DOLF: Wij hebben nog in de Utrechtsedwardsstraat gewoond voor tweevijftig in de week. Was natuurlijk een goedkoop huurtje omdat het boven een garaoge was. Maor as je nou niet oppast zit je zo op een kleine duizend in de maond, en wie heb dat?

BRAM: En dan mot je nog servieskosten betaole, voor één of andere gabber die een portaoltje komt anvege, en twee keer in het jaor een nieuwe lamp indraoit.

PIET: En laote we nou toch eerlijk blijve... Wat motten al die arme AOW-ers nou as d'r wat stuk is... Daor maoke ze zich in de Haag niet druk om.

BRAM: Alleen aan voorrijkosten ben je al 50-60 gulden in de week kwijt.

PIET: Laot staan dat ze zestig gulde uurloon kenne betaole.

DOLF: En dan nog de BTW.

PIET: Ja!.. Dat komt er ook nog bij... Dat hebbe ze toch niet... Nou dan komt Pietje... Pietje helpt ze uit de brand.. Ik doe het ook wel

es voor een pakkie sigaretten hoor. Dat mag je best weze... Maar het mag niet hèn... het is verboje... En daar wor ik nou zo kotsmisselijk van. *(Marie komt binnen met Opoe. Opoe wordt op een stoel bij het andere tafeltje neergezet)*

PIET: Ha, die Marie.

SJAAN: Kom je Opoe afleveren Marie?

MARIE: Ja, ze mot haar drankje hebben.

DOLF: Een pikketaonussie voor opoe.

MARIE: Doe maar een pilsje.

OPOE: Nee. Een eierlikeurtje.

MARIE: Maar van een pilsje kun je plassen.

OPOE: Als ik wil plassen neem ik een plaspil. Nu wil ik een eierlikeurtje.

MARIE: Je bent ook zo verdraaid eigenwijs hèn.

OPOE: Ja. Maar niet hallef zo erg als jij. Sjaan ik wil een advokaatje.

SJAAN: Ja hoor Opoe. Jij krijgt een lekker advokaatje van mij.

MARIE: Dat vindt ze zo lekker hèn.

SJAAN: Nou, dan laat je haar toch.

MARIE: Jullie zorgen wel voor haar hèn.

SJAAN: Moet je zelf niks?

MARIE: Ach nee... Ik eh.... Ik weet het niet.

PIET: Zit er iets niet goed Marie?

MARIE: Ach... Wat zal ik je zeggen.

SJAAN *(schenkt een glaasje in voor Opoe, en brengt het haar):*
...Stort je hart maar uit hoor.

MARIE: Ja weet je... me dochter hèn... Willeke bedoel ik.. Ze gaat met een Surinamer...

PIET: Een Surinamer?

MARIE: Ja... En ze ziet al zo wit... Als ze met die knul aan komt zetten is het helemaal zo'n bleekscheet..... Niet dat ze ziekelijk is hoor... Helemaal niet... ze loopt alleen een beetje mank. D'r ene been is wat korter dan het andere weet je.... Maar verder mankeert ze niets hoor... dat heb ze van d'r vader hèn... Dat witte bedoel ik. Mijn man was rood zie je. Mijn moeder zei vroeger altijd "Rood haar en Elzehout is zelden op goede grond gebouwd"... Nou ja... Hij is er ook vroeg in gebleven... Amper veertig is ie geworden... En het was zo'n leuke knul... Altijd in de weer.... Altijd flauwekul maken... Nou, en me dochter is net zo... Van jongs afaan om de jongens heendraaien. Ik heb er vaak gewaarschuid... Maar ja... Ze luisteren niet hèn.

MIEN: Nee Marie... Daar kun je doen wat je.... Maar kinderen luisteren niet... Later, als het te laat is, dan zeggen ze "Had ik maar naar je geluisterd".

MARIE: Maar toen ineens was het over... Ik begon net te geloven dat er een beetje serieuzigheid in zou komen, en toen kwam ze met die neger binnen... Met die Surinamer.

SJAAN: Toch niet zo'n drugsdealer?

MARIE: Nee, nee!.... Goddank niet... Nee, het is een serieuze vent hoor. Hij studeert. Maar hij is zo groot, weet je. Als ie de deur in wil, moet ie z'n kop invouwen. En Willeke is helemaal wild met haar moppie. Zo noemt ze hem "Moppie".... En hij vindt alles prachtig wat zij doet... Hij lacht om alles.... Nou, hij heb een mooie bek met tanden. Dat moet gezegd worden. Wat waar is, is waar.

PIET: Ja Marie, tegen liefde doe je niets.

DOLF: Da's de natuur. De natuur die blijft.

SJAAN: En het is toch mooi als ze goed met elkaar op kunnen schieten. Moet je echt niets drinken?

MARIE: Nee Sjaan. Ik moet weer weg... Waterbouwkunde studeert hij... Nou vraag ik je... Wat moet een Surinamer nou met waterbouwkunde. Nou ja.... Het zal wel zo moeten wezen... Dan ga ik nu maar.... Het moest me effetjes van mijn hart... *(naar deur)*

SJAAN: Daar zijn we hier toch voor.

MARIE *(weer terug):* Weet je... Gisteren heeft ie de hele stortbak van de WC naar beneden getrokken, en hij weet niet eens hoe hij gerepareerd moet worden. Kun je nagaan.... Waterbouwkunde.... Nou ja. *(ze zucht)* ...Zoals ik al zei. Het zal allemaal wel zo moeten zijn.

PIET: Moet ik soms effe naor die stortbak komme kijke Marie?

MARIE: Ach ja... Daar heb ik nog niet bij nagedacht. Nou loop ik met emmertjes water te spoelen. Maar niet te duur hè.

PIET: Nee Marie... Een vriendschapsprijsje. Ik weet toch hoe je er voor staat.

MARIE: En als ik nou eens een lekker maaltje voor je klaarmaak?

PIET: Als dat zou kunnen.

MARIE: De ene hand wast de andere.... Wat lus je graag?

PIET: Nou... Als ik vraoge mag....

MARIE: Als het niet te gek is....

PIET: Nee nee... Wat denk je van andijvie met een balletje gehakt?.... Dat heb ik in een eeuwigheid niet gegeten.

MARIE: Dat ken zei de hen. Morgen dan?.. Morgen ben ik thuis... *(ze gaat naar de deur)*

PIET: Prima. Je ziet me komma.

MIEN: Marie kan lekker koken hoor.

MARIE (*weer terug*):O ja..... Nog wat... Hebben jullie dat gehoord van onze pechvogel.

SJAAN: Bedoel je Jaap?

MARIE: Wie anders... Froukje heeft hem de deur uitgebonsjoerd.

MIEN: Nee toch!

MARIE: Hij loopt nou met z'n ziel onder z'n arm.

DOLF: Dat doet ie al z'n leven lang.

MIEN: Maar Froukje hield toch van hem, Nee Marie, dat kan ik niet geloven.

MARIE: Nou, ik heb het uit de eerste hand hoor. Froukje heeft nu blijkbaar genoeg van hem... Nou ajuus... Straks kom ik Opoe weer ophalen... Jullie letten wel op haar hè.

PIET: Dat doen we.

SJAAN: Je kunt altijd op ons rekenen Marie.

MARIE: Tot straks dan. (*af*)

MIEN: Ik kan het nog niet geloven.. Dat had ik nou nooit van Froukje verwacht... Jaap is toch zo'n doodgoeie sul.

DOLF: Jao, met Jaop kun je fietse stelen... Alleen doet hij het vlak voor het polisieburo.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto